

נבאבטה ואח' _____

ע"י ב"כ עו"ד עידו בלוס ואח'

טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

העותרים

נגד

אלוף פיקוד הדרום

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466305; פקס': 02-6467011

המשיב

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבוד המשנה לנשיאה א' ריבלין מיום 16.6.2009, ובהתאם לבקשה להארכת מועד, מתכבד המשיב להגיש את תגובתו לעתירה.
 2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים 1-4, תושבים של מדינת ישראל, להיכנס לרצועת עזה, על מנת להשתתף בחתונותיהן של שתי אחיותיה של העותרת 1 (להלן – העותרת).
 3. המשיב יטען כי דין העתירה להידחות. על פי הנמסר מגורמי הביטחון, בני משפחתה של העותרת מדרגה שנייה מעורבים עמוקות בפעילות חבלנית עוינת. בנסיבות אלו, יציאתה של העותרת את ישראל לרצועת עזה יש בה בכדי לסכן את ביטחון הציבור.
- המשיב סבור כי במקרה שלפנינו, איזון האינטרסים מחייב, לעת הזו, שלא לאפשר כניסת העותרים לרצועת עזה.

התשתית הנורמטיבית

4. על פי ההלכה הפסוקה, נקודת המוצא המשפטית היא, שלאף ישראלי אין זכות להיכנס לשטח רצועת עזה, וכי כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה אסורה, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.



5. מאז מלחמת ששת הימים ועד לחודש אוקטובר 2000 עמד בתוקפו היתר כניסה כללי לישראלים לשטח רצועת עזה, שטח שהוכרז כ"שטח סגור" עוד בשנת 1967. בחודש אוקטובר 2000, לאחר פרוץ אירועי "גאות ושפל", הכריז מפקד כוחות צה"ל באזור על שטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה כאסורים לכניסת ישראלים, אלא אם קיבלו היתר מיוחד לעשות כן.

6. על-פי ההלכה הפסוקה, לא הייתה לישראלים זכות כניסה לרצועת עזה, שכן חופש התנועה של ישראלים אינו כולל את הזכות להיכנס לשטח שהוכרז כ"שטח סגור" (ראו סעיף 12 בפסק דינו של כב' הנשיא ברק בבג"ץ 9293/01 ברקה נ' שר הביטחון, פ"ד נו(2) 509 (2002)). הממשל הצבאי ברצועת עזה הסתיים ביום 12.9.05, והמשיבים אינם מפעילים עוד סמכויות מכח תחיקת הביטחון ברצועת עזה.

7. כיום אסורה כניסתם של ישראלים לשטח רצועת עזה, וזאת מכוח הוראתו של סעיף 24(א) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005 (להלן – חוק יישום תכנית ההתנתקות), הקובעת כדלקמן:

"החל ביום הפינוי של שטח מפונה, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח, ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן לו המפקד ובהתאם לתנאי ההיתר".

יוער, שבסעיף 1 בצו יישום תכנית ההתנתקות (חבל עזה), התשס"ה-2005, שהוצא מכוח הוראת סעיף 22 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, נקבע כי "השטח המפונה הוא כל רצועת עזה", ובסעיף 2 בצו נקבע, כי "יום הפינוי" הינו 15.8.05. עוד נוסף, כי בסעיף 2 לחוק יישום תכנית ההתנתקות נקבע, לעניין חבל עזה, כי "המפקד" הוא אלוף פיקוד הדרום (שתפקידו כיום הינו "מפקד פיקוד הדרום"), וכן מי שהוסמך על-ידו.

8. לפיכך, עד ליום הפינוי לפי חוק יישום תכנית ההתנתקות, כניסתם של ישראלים לשטחי המועצה הפלסטינית בעזה הוגבלה מכוח תחיקת הביטחון, ואילו כיום הכניסה אסורה - למעט אם ניתן היתר לכך מטעם "המפקד" - וזאת מכוח הוראת חוק מפורשת שחוקקה הכנסת.

יצויין, כי בהתאם להוראות סעיף 1 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, "ישראלי", הינו אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה - 1965, ולפי סעיף 23(ה) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, לעניין איסור הכניסה לרצועת עזה והשהייה בה, "ישראלי" הינו גם כל מי שניתן לו רשיון ישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

מדיניות המשיב כיום בנוגע לכניסת ישראלים לרצועת עזה

9. על-פי המדיניות העקבית בשנים האחרונות, ככלל, כניסתם של ישראלים לשטחי המועצה הפלסטינית ברצועת עזה אינה מותרת, וזאת בשל טעמי ביטחון מובהקים. על-פי הפסיקה, השיקול הביטחוני הינו שיקול רלוונטי ומרכזי בנוגע להתרת כניסתם של ישראלים לתחום המועצה הפלסטינית ברצועת עזה. עוד נוסף, שעל-פי המדיניות שנקבעה לאחר תחילת אירועי "גאות ושפל" באוקטובר 2000, נוכח הרצון להתחשב במידת האפשר באינטרסים חשובים במיוחד ובהם ביקורי קרובים מדרגה ראשונה בשל צורך הומניטארי מיוחד וכו', איפשר המשיב 1, בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית פרטנית, את כניסתם לשטח הרצועה של ישראלים.

10. אלא, שבשל המצב הביטחוני המיוחד השורר ברצועת עזה, ובעיקר מאז השתלטות החמאס על הרצועה (השתלטות שיש לה גם היבטים מדיניים), חל מאז קיץ 2007 שינוי מהותי במדיניות ישראל בכל הנוגע לתנועת אנשים בין ישראל ורצועת עזה.

כך, למשל, התנועה דרך מעבר ארז מוגבלת ברגיל גם כיום, ככלל, למקרים הומניטאריים, ובהם בעיקר מקרים רפואיים דחופים, מצילי חיים, מעבר עובדי ארגונים בינלאומיים, מעבר בני זוג ישראלים מ"משפחות חצויות" (כשבן הזוג השני מתגורר ברצועה), מעבר עיתונאים זרים במספר מצומצם ומעבר סוחרים פלסטיניים בכירים בודדים אשר כלכלת עזה תלויה בהם – וגם זאת בכפוף לשיקול דעתה של מדינת ישראל, שלא מוטלת עליה כל חובה בעניין זה.

11. כאמור, כניסתם של ישראלים לרצועת עזה אסורה, אלא אם קיבלו היתר לכך. היתרי כניסה לשטח רצועת עזה ניתנים לאזרחים ולתושבים ישראלים במשורה ובמקרים חריגים בלבד בהם נמצאת הצדקה הומניטארית מיוחדת לכך, וזאת בהעדר מניעה ביטחונית פרטנית. זאת, בין השאר בשל קיומו של חשש ממשי לכך שיעשו ניסיונות לגייס אזרחים ותושבים ישראלים לארגוני הטרור השונים, בין אם בידיעת הישראלי ובין אם באופן "משוטה". הדברים מקבלים משנה תוקף על רקע המצב הביטחוני השורר כיום, לאחר השתלטות החמאס על הרצועה, ועל רקע ההערכה המודיעינית בדבר קיום מוטיבציה גבוהה ביותר מצד ארגוני הטרור הפלסטיניים ברצועת עזה להוציא אל הפועל פיגועי טרור קשים בישראל.

העובדה שיציאת תושבי הרצועה בכלל, ויציאתם לשטח ישראל בפרט, מוגבלת מאוד לעת הזו, הופכת את גיוסם של תושבים ואזרחים ישראלים הנכנסים לרצועה לאטרקטיבית במיוחד בעיני גורמי הטרור.

נדגיש, כי שימוש מסוג זה באזרחים ישראלים איננו חייב להתבצע בידיעת הישראלים.
קיימות דרכים שונות להשתמש באזרחים ותושבים ישראלים לצורכי טרור אף בלי ידיעתם וממילא בלי הסכמתם.

12. כעולה מן העתירה, העותרים מבקשים היתר הכניסה לרצועת עזה, לשם השתתפות בחתונה של אחות העותרת. ואולם, כאמור, על פי הנמסר מגורמי הביטחון, בני משפחתה של העותרת מדרגה שנייה מעורבים עמוקות בפעילות חבלנית עוינת, ובנסיבות אלו, יציאתה של העותרת את ישראל לרצועת עזה יש בה בכדי לסכן את ביטחון הציבור.

13. לאור כל האמור לעיל, המשיב יטען כי דינה של העתירה להדחות, וזאת בהעדר עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטת המשיב, לסרב את כניסת העותרים לרצועת עזה.

חיום,

לי סיון תשס"ט

22 יוני 2009

דנעי שויקה
עוזר לפרקליט המדינה